

A Győri Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a dr. Konkolyné & Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** elleni megtérítési igény iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2011. május 30. napján kelt 3.P.20.913/2008/66. számú ítélete ellen az alperes által 67. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 63.500,- (Hatvanháromezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Veszprém Megyei Bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.895.482,- forintot és ennek 2008. június 12. napjától a Ptk.301.§.(1) bekezdés szerinti késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Rendelkezett arról, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik, az előlegezett költség és illeték az állam terhén marad.

Ítéletének tényállásában megállapította, hogy az alperes 2005. augusztus 14. napján a tulajdonában álló forgalomképtelen műszaki állapotú, és kötelező gépjármű-felelősség biztosítással nem rendelkező gépjárművel közlekedési balesetet okozott. A Veszprémi Városi Bíróság alperes bűnösségét 1 rb. közúti baleset gondatlan okozásának vétsége, valamint 1 rb. segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntettében megállapította.

A baleset során "A" károsult a jobb felkar törését, a mellkas-fal zúzódását szenvedte el, amelynek gyógytartama 8 napon túli volt. Felperes, mint a Kártalanítási Számla kezelője, a 190/2004.(VI.8.) Kormány rendelet alapján a károsultat kártalanította.

Az elsőfokú bíróság a felperes - 7.093.285,- forint és ennek 2008. június 12. napjától járó törvényes késedelmi kamatai megfizetésére irányuló - kereseti kérelmét részben, az alábbiak szerint látta megalapozottnak.

A gépjárműkárként érvényesített 48.900,- forint helyett az elsőfokú bíróság a felperes megtérítési igényét 16.000,- forintban fogadta el. A károsult a balesetben sérült ... típusú járművét 40.000,- forintért vásárolta, amelyből levonva a 24.000,- forint roncsértéket, a felperes megtérítési igénye 16.000,- forint összegben megalapozott.

Nem fogadta el az elsőfokú bíróság a károsult gépjárművének szállítására, tárolására és illetékére a felperes által megtérített összeget, mivel ezek a költségek nem a balesettel okozati összefüggésben merültek fel. Ezek a kiadások abból adódtak, hogy a károsult gépkocsi tulajdonjogának átíratásáról a megvásárlást követően nem gondoskodott.

Indokolt azonban a kórházi kényszervásárlás, figyelmességi csomag, feljavított ételmenü, kórházi látogatás, két havi gondozás és élelmiszerfeljavítás, valamint a háztartási kisegítő költségeként a felperes által a károsult részére kifizetett 96.962,- forint összeg megtérítése.

Háztartási kisegítő, a károsult édesanyja ingatlanánál végzett ház körüli- és kerti munkák költségeként, valamint gyógytorna többletköltségeként a felperes havi 10.000,- - 10.000,- - 10.000,- , összesen havi 30.000,- forint járadékot látott indokoltnak. Ennek megváltásaként 3.850.000,- forintot fizetett meg "A" részére. Mivel a károsult édesanyja kertingatlanlannal nem rendelkezett, a családi ház körüli munkák szükségességét és a gyógytorna költségét a károsult nem igazolta, ezért az elsőfokú bíróság a havi járadék összegét 10.000,- forintban látta megalapozottnak, ezért a felperes által a károsultnak járadék megváltásaként kifizetett összeg 1/3 része megtérítésére kötelezte az alperest.

A nem vagyoni kárpótlás összegét az elsőfokú bíróság a felperes által kifizetett 2,5 millió forint helyett - figyelemmel a 36 %-os baleseti eredetű munkaképesség-csökkenésre, valamint a 8 %-os baleseti összegésség-károsodás mértékére, 1,5 millió forint összegben látta megalapozottnak.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel. A Pp. 252.§.(2) és (3) bekezdései alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte. Vagylagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes kereseti kérelmének elutasítását és felperes perkoltségben marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel teljes körűen. A károsult által elmondottak és a perben tett nyilatkozatok nem támasztják alá az ítéleti döntés alapjául szolgáló tényállásban rögzített baleseti mechanizmust. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az alperes igazságügyi műszaki és orvosszakértő kirendelésére irányuló

bizonyítási indítványát, amelynek fogantatásával tisztázható lett volna, hogy a károsult sérülései keletkeztek-e a balesettel összefüggésben. Sérrelmezte, hogy a megyei bíróság 2009. szeptember 21. napján kelt 29. sorszámu végzésével igazságügyi műszaki szakértői vizsgálatot, balesetelemzést és modellezést rendelt el, ennek fogantatása azonban nem történt meg.

Az alperes mind a nem vagyoni kártérítésként megállapított 1,5 millió forint, mind pedig a háztartási kisegítőre járadékként megállapított havi 10.000,- forint összeget eltúlzottnak tartotta. Hangsúlyozta, hogy a sérült személy eredeti 67 %-os rokkantsága, valamint az 51 %-os össz-szervezeti egészségkárosodása nem súlyosbodott a balesettel, jelentős életmód változtatására a sérülés miatt nem kényszerült, kompenzálható hátrány nem merült fel.

A felperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására, alperes perkieltségben marasztalására irányult.

Hangsúlyozta, hogy a baleset következtében előállt állapotrosszabbító hatás a nem vagyoni kártérítést még akkor is megalapozza, ha az átmeneti jellegű. Jelen esetben azonban a károsult a jobb karján elszenvedett sérüléseinek következtében munkáját nagyobb összpontosítással, pihenő közbeiktatásával tudja elvégezni, időváltozás, vagy fokozottabb terhelés fájdalomhatással jár, sérülései maradandó károsodásként értékelhetők, ami a nem vagyoni kártérítés iránti igényt, és a háztartási kisegítő iránti igényt is indokolja.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§-ban írtaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel és azok indokaival is az ítéletábra egyetért.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéletábra az alábbiakat emeli ki.

Nem volt vitatott, hogy az alperes közlekedési balesetet okozott. Ezzel egyidőben a károsult felkarja eltört, mellkasán zúzódásokat szenvedett. A két tény időbeli egybeeséséből alappal vonható le az a következtetés, hogy a károsult sérülései az alperes által okozott balesetből eredően következtek be. Az alperesi jogellenes magatartás (a baleset) és a károsult sérülései mint kár közti okozati összefüggés tehát az alperes által indítványozott műszaki balesetelemző szakértői vélemény és orvosszakértői vélemény beszerzése nélkül is ítéleti bizonyossággal megállapítható. Arra vonatkozó peradat, hogy a károsult sérülései esetlegesen a balesetet megelőzően egyéb okból következtek volna be (pl. a károsult eredetileg is törött karal vezette volna a gépkocsit) nem merült fel. Az alperes bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság alappal utasította el.

Utal az ítéletábra arra, hogy a bíróság a bizonyítási indítványt fogantató, vagy azt elutasító végzéséhez nincs kötve. (Pp.227.§.(2) bekezdés)

A Pp.4.§.(2) bekezdés értelmében ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

Jelen esetben annak megállapítása, hogy a kár (azaz "A" sérülései) nem az alperes jogellenes magatartása (baleset) következtében keletkezett, vagyis a károsult 8 napon túl gyógyuló sérülést nem szenvedett azt eredményezné, hogy alperes magatartása nem minősülne a Btk.187.§.(1) bekezdés értelmében bűncselekménynek. Ennek megállapítására jelen eljárásban a Pp. idézett rendelkezései értelmében nincs lehetőség.

Utal az ítélet tábla arra, hogy az a körülmény, hogy a károsult munkaképessége egyéb betegségeiből (cukorbetegség) eredően már eredetileg is 67 %-ban csökkent, nem zárja ki annak megállapítását, hogy a baleseti eredetű munkaképesség-csökkenése jelen balesetből kifolyólag 36 %, össz-szervezeti egészségkárosodása pedig a balesettel összefüggésben 8 % mértékű. Az orvosszakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a károsult jobb karjának mozgáskorlátozottsága nemcsak a mindennapi életvitelének elnehezülését eredményezi, hanem rokkantnyugdíja mellett - a balesetet megelőzően konyhai kisegítőként végzett - vagy más manuális tevékenységgel jövedelmének kiegészítését is megakadályozza.

Sajátsorsú cukorbetegsége és magasvérnyomás betegsége mellett a baleset következtében előálló jobb kar részleges funkcióvesztése és ennek az élet minden területére kiható hátrányainak kompenzálására az elsőfokú bíróság által mérlegelt 1,5 millió forint nem vagyoni kárpótlás szükséges.

A jobb kéz használata a háztartási munkában alapvető, a háztartási munka elvégzésének elnehezülése a kisegítő igénybevétele, és az erre tekintettel megállapított háztartási kisegítő járadék összegét is indokoltá teszik.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.254.§.(3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Az ítélet tábla az alaptalanul fellebbező alperest a Pp. 78.§.(1) bekezdése alapján kötelezte a 63.500,- forint összegű jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére való megfizetésére.

A feljegyzett fellebbezési illeték az alperes személyes költségmentessége okán a Pp. 84.§.(1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13-14. §. alapján az állam terhén marad.

Győr, 2012. évi június hó 19. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró